

Tessa Treurniet en de reizende imker

Door Renée Olsthoorn

‘Wat een pietenweer,’ verzuchtte Tessa, chagrijnig door een spleet van haar eenpersoonstentje glurend. ‘Hoe krijg ik straks alles droog mijn rugzak in?’
 Studente psychologie Tessa Treurniet, eenentwintig jaar, reisde liftend door Frankrijk voor haar veldonderzoek naar de argumenten van chauffeurs om lifters mee te nemen en tegelijk ook hun ervaringen op te tekenen.

Tessa was altijd dol op Frankrijk geweest, kende de taal redelijk goed, en toen haar moeder zich - ongewild - had laten ontvallen ooit door Frankrijk te hebben gelift was Tessa niet meer te houden geweest. Ze moest en zou in haar moeders voetsporen treden. Bovendien had ze zich suf gepiekerd over een onderzoeksthema, en nu had ze er een.

Een cool staaltje van het nuttige met het aangename verenigen, van messen die aan twee kanten snijden, van twee vliegen in één klap, et cetera.

Ouders zouden echter geen liefhebbende ouders zijn als ze niet hevig geprotesteerd hadden. Hun enige dochter, een mooie meid bovendien, in haar eentje op die manier op reis? Dat was toch zeker de goden verzoeken?

‘Had ik het maar nooit gezegd!’ had haar moeder vertwijfeld uitgeroepen, haar handen theatraal in de lucht geheven.

‘Daar komt niets van in,’ had haar vader kortaf gezegd, heftig zijn wijsvinger voor Tessa's neus zwaaiend. ‘Ik wil niet dat mijn dochter door een of andere griezel... Nou ja, ik durf niet eens te denken aan de gruwelijkheden die mijn meisje zouden kunnen overkomen.’

Na een stief kwartiertje brommen, tegenpruttelen, knorren, tieren, waarschuwen en zuchten had haar vader zijn hoofd en schouders moedeloos laten hangen, en was haar moeder hoofdschuddend op een stoel neergeploft. Niet zonder ontroering had Tessa het tafereel gadeslagen. Ze was immers oud genoeg om te beseffen dat ze het alleen maar goed met haar voorhadden.

‘Paps, mams, vertel. Hoe oud ben ik ook alweer?’

Daarvan hadden haar ouders even niet terug gehad.

‘Heb jij enge dingen meegemaakt, mama?’ vroeg ze vervolgens. ‘Zo ja, dan heb je ze in ieder geval overleefd,’ besloot Tessa grinnikend.

‘Nee, klopt. Maar ja, de tijden zijn veranderd! Bovendien reisde ik samen met je tante Janneke, en met zijn tweeën sta je sterker. Het is gevaarlijk. Je hoort zulke nare dingen.’

‘Ook in jouw tijd liepen er gekken rond, mamsie, maar je vindt ze niet op iedere hoek van de straat en ook niet achter ieder stuur van een auto of vrachtwagen.’ Toen Tessa liet weten de reis van haar moeder te willen volgen, dus haar onderzoek in Frankrijk te willen doen, kreeg haar vader het helemaal Spaans benauwd. ‘Waarom niet gewoon je onderzoek beperken tot ons kikkerlandje?’ vroeg hij hoofdschuddend. ‘Ken je dat boek van Tim Krabbé? Het gouden ei? Dat verhaal over die ontvoering bij een benzinstation langs de autoroute in Frankrijk?’

‘Ja, pap, ken ik. Een horrorstory. Brr. Nachtmerries van gehad! Maar dat is fictie. Verkeerd voorbeeld dus.’ Tessa bleef rustig maar voelde het ongeduld in zich opborrelen. Zo gaat dat nu eenmaal: wil je iets dolgraag, dan word je blind en doof voor de negatieve kanten ervan.

‘Mocht zich een probleem voordoen, dan zal de bewuste persoon erachter komen dat er met mijn B-niveau kickboksen niet te spotten valt,’ besloot ze een tikkeltje feller dan ze bedoelde.

Uiteraard had ze fanatiek gegoogeld naar voor haar nuttige informatie en tips. Uit menig onderzoek was echter gebleken dat liften voor weinig ernstige problemen zorgde, en ze had diverse verslagen van enthousiaste lifters verslonden. Vooral die van in hun eentje liftende vrouwen.

Enfin, na veel vijven en zessen raakten haar ouders met het idee verzoend. Sterker nog, haar moeder haalde herinneringen met haar op, gaf haar nuttige tips, en Tessa zag dat het enthousiasme vermengd met nostalgie in haar groeide. Ze hielp haar actief met de voorbereidingen.

Voor haar verjaardag kreeg ze een schitterende lichtgewicht rugzak plus dito eenpersoonstentje dat ze aan haar rugzak kon bevestigen. Ze had zelf een checklist opgesteld: kleding (minimaal), toiletartikelen (het hoogst noodzakelijke), een EHBO-etuitje, haar ID, bank- en zorgverzekeringspasje, twee smartphones met ingeschakelde locatievoorzieningen voor extra veiligheid (daarop hadden haar ouders gestaan), een tablet met de onderzoeksvragen en een draadloze oplader.

Nadat Tessa op de dag van vertrek plechtig had beloofd haar ouders dagelijks haar avonturen te whatsappen, had haar vader haar een creditcard op haar naam toegestopt. ‘Voor onvoorzien,’ had hij gezegd. ‘Maar probeer het te redden met je tegoed op de bank.’

Met tranen in haar ogen had ze hem omhelsd. ‘Ik hou van je, papa,’ had ze gezegd, de kaart in het portemonneetje stekend dat ze om haar hals droeg. ‘Ik ook van jou, schatje. Goede reis en behouden terugkeer, hoor je?’

Nadat ze ook haar moeder stevig had omhelsd, die haar voor de zoveelste keer op het hart had gedrukt nooit langs de weg haar tentje op te slaan maar altijd op een camping en vooral met vrachtwagenchauffeurs mee te reizen, de betrouwbaarste, was Tessa op pad gegaan, daarbij uitgezwaaid door de hele straat.

‘Houd je tempeltje rein, Tess!’ had haar moeder haar nog nageroepen. Wat een homerisch gelach in de straat tot gevolg had en - begrijpelijk - een gevoel van grenzeloze gêne bij Tessa.

Enigszins ontgoocheld vanuit haar tentje naar het troosteloze weer glurend liet Tessa de gebeurtenissen van haar eerste liftdag de revue passeren.

Gisteravond was ze neergestreken op een camping municipal aan de rand van Soissons, Picardië. Ze had toch mooi vanaf het Haagse Malieveld in twee liften Noord-Frankrijk bereikt. Echt chill.

Toen ze voor het eerst haar duim had opgestoken hadden de zenuwen haar door de keel gegierd, en ze was eerlijk gezegd ook wel bang geweest. Ze had echter al gauw aan zelfvertrouwen gewonnen, dankzij de eerste lift van een oudere vrachtwagenchauffeur. Een vaderlijk type. Hij vertelde dat hij ook zo'n avontuurlijke dochter had en iedere keer blij was een jonge dame veilig een stuk mee te kunnen nemen. Daarnaast vond hij zo nu en dan wat gezelschap op zijn lange ritten best gezellig. Argumenten die ze voor haar onderzoek kon gebruiken.

Ze had zich geen moment onveilig bij hem gevoeld. Een paar uur later had hij haar afgezet op een voor lifters gunstige plek in Antwerpen, waar ze veilig opnieuw haar duim kon opsteken. De schat!

De tweede lift was in een personenauto geweest. Niet in een gewone personenauto maar in een klassieke Jaguar. Een hobbyist die zijn auto verzorgde als een kind en onderweg was naar een oldtimer evenement in Noord-Frankrijk. Hij raakte niet uitgepraat over zijn ‘baby’, zoals hij zijn auto noemde.

Tessa, die weinig interesse voor het onderwerp kon opbrengen, had hem vriendelijk aangehoord, ‘ja’ en ‘amen’ gezegd als het zo te pas kwam, maar veel verder met haar onderzoek was ze niet gekomen. Het leek er in ieder geval op dat hij lifters alleen meenam om over zijn auto te kunnen opscheppen. Hm, bij nader inzien wel een argument, toch?

Heel sympathiek overigens, hij had haar op een pizza getrakteerd en haar daarna bij de camping afgezet.

En nu zat ze dus in haar tentje moed te verzamelen om de regen te trotseren. Dat ze een beetje chagrijnig was, had ook te maken met slaapgebrek. Ze had geen oog dichtgedaan. De spanningen van de dag, het te dunne matrasje voor een verwend meisje uit een welgesteld Haags milieu of de regen die op het tentdoek had gekletterd... Wat het ook geweest mocht zijn wat haar wakker had gehouden, ze begon deze dag doodmoe.

‘Niet getreurd, Treurniet,’ hield ze zichzelf voor. ‘Een nieuwe dag, een nieuw avontuur.’ Ze pakte haar toilettas en een handdoek uit haar rugzak.

Gatver. Onderweg naar het sanitaire blok krulde de modder via haar slippers op tussen haar tenen, en met een zuigend geluid alsof haar voeten vacuüm getrokken werden in de grond liep ze zo goed en zo kwaad als het ging door, terwijl haar slippers spetters modder tegen haar kuiten zwiepte.

Eerst naar de wc, zo'n hurkplee. Tessa moest altijd iets overwinnen om van zo'n wc gebruik te maken, maar ze moest zó nodig, dat ze oppervlakkig ademhalend braaf hurkte en de natuur zijn gang liet gaan.

Het sanitaire blok rook naar een misselijkmakende mix van ontlasting, urine en zeep. Gelukkig was het nog vroeg, dus was niet al het warme water al opgebruikt.

Schoon en fris, haar lange natte blonde haren in een staart gebonden begaf ze zich weer naar haar tentje, zoveel mogelijk de modderige plekken op het terrein ontwijkend.

Het regende nog steeds. Geen pijpenstelen meer, maar zo'n druilerige miezer waar je toch doornat van kon worden. ‘Waar ben ik aan begonnen,’ verzuchtte ze hoofdschuddend. Eén lichtpuntje: ze had een regenponcho meegenomen. Op haar smartphone zag ze dat het weer allengs zou opknappen, dus begon ze haar boeltje met frisse moed in te pakken. Het tentje rolde ze nat en wel op, wat kon ze anders?

Op Google Maps bekeek ze waar ze het beste kon gaan staan om haar tocht naar het zuiden voort te zetten. ‘Hoe deed mama dat vroeger,’ mompelde ze voor zich heen. ‘Papieren wegenkaart in de regen?’

Haar moeder had haar afgeraden om kartonnen bordjes met de bestemming erop te gebruiken. ‘Je kunt beter aan de chauffeur vragen waar hij naartoe gaat,’ had ze gezegd. ‘Dan kun je altijd nog vriendelijk bedanken. Mensen die kwaad in de zin hebben en al weten waar jij naartoe gaat, zullen altijd zeggen dat ze daar ook heen moeten.’

Dat advies had ze in haar oren geknoopt.

Ondertussen klaar voor een nieuw liftavontuur ging Tessa met de rugzak om haar schouders op stap richting zuiden. Bij een boulangerie kocht ze een

heerlijk verse pain au chocolat, en met in de ene hand haar telefoon en in de andere het broodje vervolgde ze haar weg.

Merde (geen `shit' of `kak' deze keer, ze was tenslotte in Frankrijk), riep ze uit toen ze in een grote plas stapte. Die had ze niet gezien omdat ze op haar telefoon tuurde. Haar sneakers waren nu kletsnat, maar dat niet alleen: plots verscheen er schuim op haar sneakers, en er warrelden luchtbelletjes in het rond. Even later leek het wel of ze op dikke donzige witte wolkjes liep. Hoe kan dat nou, dacht ze tegen wil en dank lachend.

Onder een abri zette ze haar rugzak op het zitbankje en bekeek wat er gebeurd kon zijn. `O nee, ook dat nog!' riep ze vertwijfeld uit. Een flaconnetje shampoo was bij het inpakken opengegaan, en een beetje boel van de inhoud was blijkbaar op haar sneakers terechtgekomen. Door de plas was het spul gaan schuimen! Ze had er bij het aantrekken van het schoeisel niets van gemerkt. Gelukkig bleek de schade beperkt. Ze sloot de flacon goed af en zette hem nu rechttop in een apart vakje van haar rugzak.

Op dat moment stopte er naast haar een vrachtwagen. De chauffeur draaide zijn raam open. `Op wolkjes lopende schone jonge dame, waarheen gaat u?' vroeg hij grinnikend.

`Eh... Waar gaat ú heen,' antwoordde ze verbouwereerd, de woorden van haar moeder indachtig.

`Ah, een vraag beantwoorden met een wedervraag,' zei hij nog steeds lachend.

`Naar Clermont-Ferrand. Als je een lift wilt, dan _'

`Helemaal naar Clermont-Ferrand?' onderbrak Tessa hem, een verraste glimlach op haar gezicht.

`Ja, helemaal naar Clermont-Ferrand, althans in de buurt van. Als je wilt kun je mee, maar stap eerst van je wolkjes af, ik houd mijn cabine graag droog.'

Tessa aarzelde geen moment, deed wat hij had gevraagd en klom in de cabine.

Een chauffeur met gevoel voor humor en een oogsnoepje bovendien (ze had haar ogen heus niet in haar zak) kon domweg geen slechterik zijn.

Toen ze zat en haar rugzak bij haar voeten had neergezet, stak hij zijn hand naar haar uit. `Enchanté, Nicolas Nectaire.'

`Tessa Treurniet.'

Ze schudden elkaar glimlachend de hand. Vervolgens rommelde hij achter zich en reikte haar een handdoek aan.

Haar haren en gezicht drogend bestudeerde Tessa hem heimelijk van opzij. Ze kon niet anders dan concluderen dat Nicolas echt een lekker ding was.

Eenmaal onderweg richting Parijs namen haar heimelijke blikken toe. Hij werkte als een magneet op haar, ze kon haar ogen gewoonweg niet van hem afhouden.

Soms voelde hij dat ze naar hem keek. Dan wierp hij haar glimlachend een veelbetekenende knipoog toe.

Blozend als een biet keek ze dan snel voor zich, om even later weer als vanzelf haar hoofd stiekem zijn kant op te draaien. Hij was zeker een jaar of tien ouder dan zij, maar wat was hij knap. Niet in de zin van mooi, zeker geen adonis. Hij had een vrij forse neus en een gewelfd voorhoofd. Maar zijn helderblauwe ogen onder pikzwarte wenkbrauwen, zijn nonchalante krullende haardos en volle lippen met een kaarsrecht wit gebit en een soort van grappige vampierachtige hoektanden maakten dat hij gewoon een super aantrekkelijke kop had.

Tessa dacht aan de laatste woorden van haar moeder toen ze gisteren afscheid van elkaar hadden genomen: 'Houd je tempeltje rein.' Inwendig moest ze lachen. Haar moeder kende haar amoureuze escapades heus wel, maar mocht haar graag plagen.

Ze kon het ook niet laten om zijn lichaam stiekem te bestuderen. Ook niet misselijk. Op zijn gespierde rechter bovenarm had hij een tattoo van een lachend vrouwengezicht. 'Votre femme?' vroeg ze, hopende dat ze niet weer zou blozen.

'Nee, ik ben niet getrouwd, maar wel een heel belangrijke vrouw voor me. Mijn moeder.'

'Wat lief.' Hm. Hij is niet getrouwd. Dat opent perspectief. Nou ja, Tessa! Berispte ze zichzelf inwendig, wat is dat voor een idiote gedachte! Er schoot een citaat van Mr Darcy uit *Pride and Prejudice*, haar favoriete boek door haar hoofd: "A lady's imagination is very rapid; it jumps from admiration to love, from love to matrimony in a moment."¹⁾

'Ze is een paar jaar geleden overleden, ik mis haar vreselijk.'

'Dat spijt me.' Tessa wist even niet wat ze verder moest zeggen, en nu het een tijdje stil was in de cabine, hoorde ze voor het eerst bewust het luide gezoem dat van achteren op haar afkwam.

¹⁾ "De fantasie van een dame werkt razendsnel; in een fractie van een seconde springt ze van bewondering naar liefde, en van liefde naar huwelijk."

Aldus Mr Darcy tegen Miss Bingley in Jane Austens *Pride and Prejudice*, als zij hem zeer tegen haar zin geïnteresseerd ziet kijken naar Elizabeth Bennet, en daar een hatelijke opmerking over maakt.

‘Wat is dat voor een gezoem? Het lijkt wel of we achtervolgd worden door een zwerm bijen.’

‘Klopt min of meer,’ antwoordde hij. Achterin staan mijn bijenkorven.’

‘Bijen?’ vroeg Tessa geschrokken. Voor haar waren bijen, hoe nuttig ook, beestjes met een gemeen scherpe angel bij wie je maar beter uit de buurt kon blijven. En het idee om met duizenden misschien wel miljoenen bijen op pad te zijn, vond ze best wel eng.

‘Ja, bijen. Ik ben imker. Een reizende imker om precies te zijn.’ ‘Echt? Ik loop toch geen gevaar, hè?’

‘Zeker wel.’

‘Huh?’

‘Je verkeert in levensgevaar zelfs,’ antwoordde hij met een ironisch opgetrokken wenkbrauw. ‘tenminste, als je je hand in een korf zou steken en de koningin kwaad zou doen,’ vervolgde Nicolas lachend. ‘Bijen steken alleen als ze zich bedreigd voelen. Zolang je ze met rust laat, zijn ze niet alleen de nuttigste beestjes ter wereld maar ook de liefste.’

Niet geheel overtuigd maar wel geïnteresseerd vroeg ze Nicolas honderduit over zijn beroep, haar eigen onderzoek compleet vergetende.

Aangemoedigd door haar oprechte interesse, vertelde Nicolas gretig verder over zijn beroep, dat hij met veel passie uitoefende. Hij legde haar uit dat bijen een cruciale rol spelen in de voedselketen. ‘Ze zijn goed voor maar liefst twee derde van de gewasbestuiving, maar ze worden ernstig blootgesteld aan gevaren als landbouwgif, grootschalige landbouw en een ernstig verminderde biodiversiteit.’ Hij schudde zijn hoofd. ‘Zo langzamerhand begint het door te dringen dat de bedreiging van de bij een ernstig gevaar vormt voor onze voedselvoorziening,’ vervolgde hij. ‘Verschrikkelijk gewoon. Je moest eens weten wat een prachtige gemeenschappen zij vormen, en wat een ongelooflijk knappe architecten het zijn.’

Al pratende had hij niet in de gaten - hij moest immers zijn ogen op de weg houden - dat Tessa's ogen zwaar werden. Pas toen er een zacht geronk en gezucht via haar fijne neusje en fraai gevormde rozerode lippen zijn oren bereikten, wierp hij even een blik opzij om niet zonder ontroering te zien dat haar hoofd richting linkerschouder hing, en haar lippen half geweken waren. Ze sliep. Diep.

Misschien toch een beetje een saai verhaal opgehangen, dacht hij schokschouderend.

Maar daarin vergiste hij zich, getuige Tessa's gedachten en haar erop volgende droom...

Even daarvoor...

Niet zomaar een oogsnoepje, maar een interessánt oogsnoepje. Ik leer hier vandaag heel veel, vond Tessa. En wat heeft het lekkere ding een heerlijk zangerige stem, zo'n warme bariton die een vrouw op slag doet smelten. Wat zou ik trouwens graag mijn handen begraven in die zwarte krullen. Ze voelen vast zijdezacht aan. Dromerig maakte Tessa het sjaaltje om haar nek wat lossler. Ze kreeg het voor het eerst die dag warm, mogelijk vanwege haar gedachten over de man naast haar, maar misschien ook door de zon die ondertussen achter de wolken tevoorschijn was gekomen en vol in de cabine scheen. Ze knipperde met haar ogen tegen het felle licht.

Nicolas had zijn zonnebril opgezet. Zo'n Ray Ban pilotenmodel, wat hem nog sexyer maakte.

Door haar slaapgebrek van de afgelopen nacht voelde ze haar ogen zwaar worden. Ze vocht ertegen, wilde zijn stem blijven horen, maar ze voelde dat ze het gevecht tegen de slaap ging verliezen...

Vaag op de achtergrond hoorde ze hem zeggen: 'Mijn familie houdt al generaties lang de apis mellifera, de ondersoort van de apis mellifera, ofwel honingbij, die in het grootste deel van Europa voorkomt. De bijen leven in kolonies, ook wel bijenvolken genoemd, en elk volk is een soort van op zichzelf staande familie...'

'Wow, wat interessant,' zei ze slaperig.

'Zeker. In een bijenvolk zijn de taken ook heel duidelijk verdeeld. Je kunt gerust stellen dat er kadaverdiscipline heerst.'

'Dat zal mijn vader aanspreken, hij is beroepsmilitair,' merkte ze op, nadat hij had uitgelegd hoe het zat met de taakverdeling tussen koningin, werksters en darren.

'De snelste darren mogen de koningin bevruchten tijdens de zogenaamde 'bruidsvlucht', vervolgde hij zijn betoog. 'Die paar seconden van genot moeten ze echter wel met de dood bekopen,' besloot hij met een blik van 'tant pis'.

'Ah, wat zielig.' Tessa vond de koningin maar een bofferd: hoog in de lucht omringd door haar stoere mannelijke harem, hun sabels in streven gericht en maar één doel voor ogen: haar bevruchten! Maar wat hadden die darren het zelf slecht getroffen. Ook al vierden ze hun lusten rechtmatig bot op de koningin, het betekende wel een gewisse dood. Gelukkig zat de mens anders in elkaar. En met deze geruststellende gedachte viel ze in een diepe slaap.

Getooid in een merkwaardig geelbruin gestreepte outfit en een bontje om haar nek nam Tessa de uitgestoken hand van de onbekende man aan en volgde hem door een van de fraaiste bloementuinen die ze ooit had gezien. De lucht was bezwangerd van de zoetste geuren, en de felle kleuren van de bloemenzee om haar heen deden bijna pijn aan haar ogen.

Het vrolijke melodieuze gekwetter en gespetter van zangvogeltjes in een kletterend fonteintje, het zoemende zangkoor van de bijen en hier en daar een zinnelijke geluiden producerend vrijend naakt paartje maakten het plaatje compleet: ze bevond zich in de tuin der lusten...

Ze keek omlaag naar haar hand in die van hem, en talloze vlindertjes begonnen in haar buik te fladderen.

De onbekende man en zij namen plaats op een donkergroen gelakt gietijzeren bankje en gingen dicht tegen elkaar aan zitten. Hij sloeg een arm om haar heen.

'Wil je iets hemels proeven?' vroeg hij met een zwoel klinkende stem.

Nog voordat ze zijn vraag kon beantwoorden, voelde ze zijn lippen op die van haar, en even later een tong in haar mond die duidelijk eerst in de honing was gedoopt.

'Hmm, c'est bon,' hoorde Nicolas haar tot zijn stomme verbazing zeggen.

'Encore!' Ze slaakte een tevreden zucht, licht kreunend gevolgd door smakkende geluidjes?

Hij schoot in de lach. Wat droomt ze in hemelsnaam? Aan haar rode oortjes te zien misschien een stoute droom? Of zit ze te eten? Nou, vanavond eten we gewoon in een routier, dus een viergangendiner in een sterrenrestaurant gaat het niet worden. À la fortune du pot²⁾, daarmee zal ze genoeg moeten nemen.

Ervan uitgaande dat ze zijn aanbod voor een maaltijd niet zou afslaan, verkneukelde Nicolas zich bij voorbaat. Wat zullen de collega's jaloers op me zijn als ze me zien binnenkomen met deze mooie meid. En opgewekt reed hij na de ringweg van Parijs zuidwaarts over de nationale wegen.

De druk van 's mans lichaam, zijn tong in haar mond en een hand onder haar topje bezorgden Tessa een intens warm kloppend gevoel in haar onderbuik. Toen hij de kus onderbrak en haar op de sensueelst mogelijke manier in het Frans woordjes in haar oor fluisterde, voelde ze de zweetdruppeltjes op haar voorhoofd parelen.

²⁾ Eten wat de pot schaft

'Ma belle Tessá, ma petite reine d'abeilles³⁾, laat mij je favoriete darsoldaat zijn. Ik wil met jou hoog in de lucht zweven om je aan mijn vurige sabel te spiesen en zo een met je worden.' Daarop stak hij opnieuw zijn honingzoete tong in haar mond.

Vervolgens trok hij haar op schoot, en voelde Tessa zijn mannelijkheid tegen haar heup. Opnieuw ontsnapte er een kreun van genot aan haar keel...

Een kreun die ook voor Nicolas hoorbaar was. Hij kreeg het een beetje moeilijk achter het stuur. Zo langzamerhand vreesde hij voor concentratieverlies, en dat kon hij zich niet permitteren. Hij mocht zijn kostbare lading onder geen beding in de waagschaal stellen. Hij besloot even te pauzeren op een aire de repos, waar hij wat kon afkoelen. En zij wellicht ook. Zou ze zich de droom herinneren als ze wakker werd? Zo ja, hoe zou ze dan reageren? Hoe zou hij reageren?

'Neem me, darsoldaat!'

Haar bevelende stemgeluid deed hem opschrikken. Hij had geen idee wat ze zei, maar haar diepe zuchten en kreunen, en het woeste heen en weer gaan van haar hoofd verrieden een droom die de oudste beweging van de wereld als centraal thema had. De overduidelijke genotvolle klanken die uit haar keel opstegen wonden Nicolas dusdanig op, dat het kruis van zijn toch al strakke spijkerbroek ernstig ongemakkelijk begon aan te voelen.

Bij elke zucht zag hij vanuit zijn ooghoek haar borsten deinen onder haar topje.

'Putain!' riep hij uit. 'Wat gaat er in het hoofd van die meid om?'

Eh... voor de goede orde: hij maakte haar niet voor hoer uit. 'Putain' was in dit geval slechts een uitroep van opperste verbazing.

En onze Tessa? Zij droomde onverstoorbaar verder.

Nee, bijtje zoem zoem, dat gaat zomaar niet. We moeten elkaar eerst een beetje beter leren kennen. Daarop vlijde de man haar neer op een plaid met honingraatmotief, die hij had uitgespreid onder een boom omringd door geurig zacht felgroen mos. Hij noemde haar zijn schone bosnimf, terwijl zij zich gewillig door hem van haar merkwuurige outfit liet ontdoen. Haar kledingstukken wierp hij achteloos weg, even later gevolgd door die van hemzelf.

³⁾ Mijn bijenkoninginnetje

*Vervolgens pakte hij een pot honing van reusachtige afmetingen. Zoiets had Tessa nog nooit gezien. Zulke enorme honingpotten bestaan toch niet, dacht ze. De man schroefde de dop eraf, ging boven haar staan in al zijn naakte glorie, hield de enorme honingpot boven zijn hoofd en liet de inhoud over haar gezicht, borsten en buik stromen als een zoete in de zon fonkelende gouden waterval. Met haar tong de verrukkelijke amberkleurige vloeistof opvangend stak ze haar armen naar hem uit, opnieuw hevig verlangend naar zo'n honingzoete kus. Hij boog over haar heen en begon zich tegoed te doen aan het kleverige goedje op haar gezicht, borsten, buik en aan 'de nectar van de orchidee' (zoals hij het noemde) tussen haar benen...
Tessa had het niet meer... 'Trek je sabel, darsoldaat en...'*

Precies op dat moment schrok Tessa wakker. Waarschijnlijk omdat de cadans van de rit plotseling was weggefallen. Naar buiten kijkend zag ze dat de vrachtwagen tot stilstand was gebracht in een bosrijke omgeving.

'Huh, waar ben ik?' vroeg ze, verdwaasd met haar ogen knipperend. Ze voelde zich plakkerig. Omlaag kijkend zag ze dat haar topje aan haar lichaam kleefde. Ze had kennelijk hevig getranspireerd. Ze besepte dat ze in haar droom zoiets banaals als zweet naar een verrukkelijk zoet goedje als honing had vertaald.

'Je was in dromenland, ma belle au bois dormant.⁴⁾ We bevinden ons nu op een aire de repos,' antwoordde Nicolas, die ondanks de pijnlijke krapte in zijn kruis zijn lachspieren nauwelijks in bedwang kon houden. 'We zijn ondertussen een stuk ten zuiden van Parijs. Je hebt vanaf de périphérique geslapen. Je moet wel heel moe geweest zijn.'

'Het spijt me. Dat komt omdat ik afgelopen nacht nauwelijks een oog heb dichtgedaan.'

'Verontschuldig je vooral niet.'

'Heb ik in mijn slaap gepraat?' vroeg ze bezorgd. 'Dat schijn ik namelijk heel vaak te doen.'

'Nee hoor,' zei hij op een ietwat ontwijkende toon.

Met enigszins toegeknepen ogen keek Tessa hem wantrouwend aan. Zijn fraaie blauwe ogen schitterden vrolijk, alsof hij iets grappigs had meegemaakt.

Ze geloofde hem niet. Ze herinnerde zich de bizarre droom tot in de kleinste details en wist dat die haar bijna tot een hoogtepunt had gebracht. Een hoogtepunt dat haar was bezorgd door een onbekende man, maar wel door

⁴⁾ Mijn schone slaapster (of mijn Doornroosje)

een die verdacht veel op Nicolas had geleken. Kon het nog gênanter?

‘Weet je het zeker?’ vroeg ze aarzelend. ‘Eerlijk zeggen, Nicolas.’

‘Nou ja, laat ik het zo stellen: je had het behoorlijk druk. Oh la la!’ Zijn lippen getuit maakte hij een veelbetekenend zwaaiend gebaar met zijn hand, waarna hij onbedaarlijk begon te lachen. Hij kon zich niet meer beheersen.

Als door een wesp of, liever gezegd, door een dar gestoken veerde Tessa van de bijrijderszitting op, daarbij bijna haar hoofd stotend aan het plafond van de cabine. Ze sloeg haar handen tegen haar gloeiende wangen. ‘O, nee! Wat erg, wat erg! Ik schaam me dood!’

‘T’inquiète⁵⁾’, zei hij schuddebuikend. De lachtranen uit zijn ogen weg poetsend gebaarde hij met de duim van zijn andere hand naar de achterkant van de vrachtwagencabine.

Zo rood als een tomaat keek Tessa om. Daar bevond zich tot haar verrassing een keurig opgemaakt bed.

‘Als je wilt, ben ik meer dan bereid te voltooien waar je gebleven was, avec le plus grand plaisir⁶⁾.’

5) Relax

6) Met het grootst mogelijke genoegen